

نظام حکومتی

انگلستان (۲) *

ترجمه همایون بارز

۴

شورای سلطنت

تا قرن ۱۸، پادشاه یا شورای سلطنت، منبع اصلی قدرت اجراییه حکومت محسوب می‌شد. همزمان با تحوّل نظام دولت کابینه‌ای، شورای سلطنت وجهه خود را از دست داد. بسیاری از قدرتهای شورای سلطنت به عنوان کمیسیون داخلی شورا به کابینه واگذار شد و بیشتر کارهای آن به بخش تازه تأسیس دولتی واگذار شد که بعضی از این بخشها، در اصل، کمیسیونهای شورای سلطنت محسوب می‌شدند.

امروزه وظیفه اصلی شورای سلطنت، دادن نظر مشورتی به ملکه در مورد تصویب انتصابات و امتیازات شورا و آن وظایفی می‌باشد که تحت قدرتهای قانونی به آن واگذار شده است.

اعضای شورای سلطنت که در جلسات مربوط به فرمانها، نشانها و امتیازات و انتصابات شرکت می‌کنند، در مورد سیاستی که به موجب آن امتیازات و انتصابات صورت گرفته مسئول نیستند؛ این مسئولیت با وزیر مسئول موضوع امتیاز می‌باشد، چه در جلسه حضور داشته باشد یا خیر.

شورای سلطنت در مورد موضوع بیانیه‌های سلطنتی به شاه توصیه‌هایی نیز می‌کند که بخش مهمی از آن در مورد قوانین امتیازات ویژه (فراخوانی و انحلال پارلمان) می‌باشد. مسئولیتهای قانونی شورای سلطنت، که مستقل از قوای پادشاه در شورا می‌باشد، عبارت است

* این مقاله ترجمه‌ای است از کتاب راهنمای رسمی بریتانیا (۱۹۸۲)، که بخش اول آن در شماره گذشته مجله سیاست خارجی به چاپ رسیده است.

از قدرت سرپرستی بر مراجع ثبت حرفه پزشکی ورشته‌های وابسته. جدا از وزرای کابینه، که باید مشاوران سلطنتی باشند و در روز اول انتصاب به مقام، سوگند یاد می‌کنند، افراد والا مقام کشورهای پادشاهی مشترک المنافع به توصیه نخست‌وزیر، توسط شاه جزو مشاوران شورای سلطنت در می‌آیند. در حدود ۳۷۰ عضو مشاور شورای سلطنتی وجود دارند. تمامی اعضای شورای سلطنت فقط در زمان مرگ شاه یا زمانی که وی تصمیم به اعلام قصد ازدواج می‌گیرد، اجتماع می‌کنند.

کمیسیونهای شورای سلطنت

چندین کمیسیون مشورتی شورای سلطنت وجود دارند که گردهمایی آنها با شورای سلطنت فرق دارد و شاه بر طبق قانون اساسی نمی‌تواند در آن گردهماییها حضور داشته باشد. آنها ممکن است کمیسیونهای امتیازات ویژه باشند، کمیسیونهایی که با موضوعات قانونگذاری مربوط به چنل آیلند و آیل آومن و پذیرش منشور شرکت‌های سهامی مربوطند، یا کمیسیونهایی که قانوناً پیش‌بینی شده باشند، نظیر کمیسیونهای مربوط به دانشگاه‌های آکسفورد، کمبریج و دانشگاه‌های اسکاتلند.

کمیسیون قضایی شورای سلطنتی، بالاترین دادگاه پژوهش انگلستان به شمار می‌رود که حالت استینافی بر دادگاه‌های انگلستان، دادگاه‌های مستقل مشترک المنافع، دادگاه‌های چنل آیلند و آیل آومن، بعضی از دادگاه‌های دیگر و بعضی از کمیسیونهای انضباطی و منابع کلیسای دارد. کارهای اداری دفتر شورای سلطنتی تحت نظر ریاست شورا و یک وزیر انجام می‌گیرد.

۵.

دولت ملکه

دولت در برگیرنده وزرایی است که مسئول اداره امور ملی می‌باشند. نخست‌وزیر توسط ملکه منصوب می‌شود و دیگر وزیران توسط ملکه به توصیه نخست‌وزیر منصوب می‌گردند.

اکثریت وزرا عضو مجلس عوام هستند؛ گرچه مجلس اعیان نیز در دولت وزرایی

دارد. مُهردار سلطنتی همیشه یکی از اعضای مجلس اعیان می‌باشد.

ترکیب دولت

ترکیب دولت، هم در تعداد وزرا و هم در عنوان وزارتخانه‌ها می‌تواند متغیر باشد. ایجاد یک دفتر وزارتی با وظایف کاملاً تازه، انحلال یک دفتر وزارتی، انتقال وظایف از یک وزیر به وزیر دیگر و یا هر تغییر در تعیین وزیر با فرمان شورای سلطنت انجام می‌گیرد.

نخست وزیر

نخست وزیر بر طبق سنت، وزیر خزانه داری و وزیر خدمات کشوری نیز می‌باشد. موقعیت خاص نخست وزیر از حمایت اکثریت پارلمان و از قوه انتخاب وزرا و کسب استعفا و انفصال انفرادی وزرا نشئت می‌گیرد. بر طبق میثاق جدید، نخست وزیر همیشه در مجلس عوام شرکت می‌کند.

نخست وزیر در مورد امور دولت به ملکه آگاهی لازم را می‌دهد؛ بر اجلاس کابینه ریاست دارد و مسئول تعیین وظایف بین وزرا می‌باشد.

از دیگر مسئولیتهای نخست وزیر، توصیه انتصابات به ملکه می‌باشد. این انتصابات عبارتند از: انتصاب سر اسقفهای کلیسای انگلستان، انتصاب اسقفها و رؤسای تقریباً ۲۰۰ روحانی در قلمرو حکومت پادشاه، انتصاب رؤسای دفاتر قضایی (مانند رئیس دیوان عالی، رئیس دادگاه استیناف و قضات دیوان عالی پژوهش)، مشاوران شورای سلطنت، برخی انتصابات کشوری، برخی پستهای دانشگاهی، انتصاب هیئتهای عمومی و مؤسسات (نظیر بنگاه سخن پراکنی انگلستان [بی. بی. سی.]) و برخی کمیسیونهای سلطنتی. نخست وزیر توصیه‌هایی در مورد بسیاری جوایز و افتخارات کشوری و فهرست کشوری بازنشستگان می‌نماید. وی همچنین امنای بعضی از موزه‌ها و مؤسسات ملی را انتخاب می‌کند.

وزرای دارای وزارتخانه

وزرای مسئول بخشهای دولتی، کسانی هستند که در کابینه حضور دارند و نامهای مثلاً وزیر خارجه یا وزیر، یا با عنوان خاصی نظیر وزیر دارایی مشخص می‌گردند.

وزرایی که وزارتخانه ندارند

دارندگان بعضی از دفاتر سنتی، مانند رئیس شورای سلطنت، صدراعظم دوک -

نشین لانکاستر، مَهردار شورای سلطنت، سررشته دار کُل (در بعضی اوقات، وزرای بدون دفتر) ممکن است یا وظایف وزارتی نداشته باشند یا در حدّ بسیار کمی داشته باشند و از این رو نخست وزیر می تواند هر وظیفه ای را که مایل باشد به آنها موکول کند. رئیس شورای سلطنت برای مثال، مسئولیت اداره وزارت خدمات کشوری را به عهده دارد.

رئیس مجلس اعیان و ادارات قانونی

رئیس مجلس اعیان (مَهردار سلطنتی) از موقعیت خاصی برخوردار است و در حالی که وزیر با وظایف وزارتی است، رئیس قوه قضاییه در انگلستان و ویلز نیز می باشد. چهار دفتر حقوقی سلطنتی عبارتند از دفتر حقوقی انگلستان و ویلز و دادستان کل و مشاور حقوقی دولت و برای اسکاتلند، وکیل مدافع کل و مشاور حقوقی دولت در امور اسکاتلند می باشد.

وزرای مشاور

وزرای مشاور معمولاً با وزرای مسئول وزارتخانه ها کار می کنند و وظایف خاصی بر عهده آنها واگذار می شود؛ بعضی از اوقات عنوانهای افتخاری متناسب با وظایف به آنها داده می شود. ممکن است بیش از یک وزیر مشاور در وزارتخانه ای کار کنند. به وزیر مشاور ممکن است در کابینه یک کرسی داده شود و حقوق ماهانه متناسب با آن دریافت دارد.

وزرای غیرارشد

وزرای غیرارشد (معمولاً معاونین پارلمانی وزارتخانه ها، یا منشیهای پارلمان) در وظایف پارلمان و وزارتی سهیم هستند. ممکن است به آنها زیر نظر وزیر مربوط، مسئولیتی در امور خاصی تفویض گردد. منشی پارلمانی خزانه داری و سایر مأمورین عالی رتبه خزانه داری در رده بندی دیگری قرار دارند.

۶.

کابینه

کابینه مرکب از حدود ۲۰ وزیر انتخاب شده توسط نخست وزیر می باشد و وزرای

با وزارتخانه و بدون وزارتخانه را در بر می گیرد. منشأ کابینه را می توان در جلسات غیررسمی که پادشاه با وزرای ارشد، خارج از ملاقاتهای شورای سلطنت در قرن هفدهم برگزار می کرد، جستجو کرد. پس از کناره گیری پادشاه از نقش فعال در امور سیاسی در قرن هیجدهم و پیدایی احزاب سیاسی متشکل از سال ۱۸۳۲ به این طرف، کابینه شکل جدید خود را پیدا کرد.

وظایف کابینه عبارتند از: تصمیم نهایی در خط مشی ها، نظارت عالیۀ دولت و هماهنگ کردن امور مربوط به وزارتخانه ها. اعمال این وظایف تحت تأثیر این واقعیت قرار دارد که کابینه متشکل از گروهی از نمایندگان مجلس عوام است و حمایت اکثریت در انجام این وظایف اهمیت خاص دارد.

جلسات کابینه

جلسات کابینه غیرعلنی است و صورت جلسات آن محرمانه می باشد. اعضای کابینه بر اساس سوگندی که به عنوان مشاوران شورای سلطنت یاد کرده اند موظف به خودداری از افشای دستور جلسات کابینه هستند. قوانین اسرار رسمی، انتشار دستور جلسات کابینه و سایر اسناد دولتی را منع کرده است (گرچه پس از گذشت سی سال این اسناد را می توان جهت بازبینی در اختیار دفتر اسناد عمومی قرار داد) و هر وزیر مستعفی که مایل به بیان و افشای تصمیمات کابینه باشد، باید ابتدا از نخست وزیر کسب اجازه کند.

کابینه دارای چهار کمیسیون دائمی می باشد که به ترتیب عبارتند از: کمیسیون دفاع و سیاست خارجی، کمیسیون استراتژی اقتصادی که هر دو تحت ریاست نخست وزیر قرار دارند، یک کمیسیون داخلی و امور اجتماعی تحت ریاست وزیر کشور و کمیسیون مقننه تحت ریاست رئیس شورای سلطنت.

عضویت کلیۀ کمیسیونهای دولتی محرمانه است.

وزرای غیرکابینه را می توان در مورد موضوعات مربوط به وزارتخانه هایشان به جلسات کمیته دعوت کرد؛ این وزرا ممکن است به عضویت کمیسیونهای کابینه نیز درآیند. منشی کابینه و سایر کارمندان ارشد دفتر کابینه، در صورت لزوم، در جلسات کابینه و کمیسیونها شرکت می کنند.

دفتر کابینه

دفتر کابینه، زیر نظر منشی کابینه، تحت هدایت نخست وزیر قرار دارد و شامل یک دبیرخانه، بخش تجدیدنظر سیاست مرکزی، دفتر مرکزی آمار و بخش تاریخی است.

دبیرخانه کابینه در خدمت وزرا می‌باشد و در انجام امور کابینه به عنوان ابزار هماهنگی سیاست در بالاترین سطح قرار دارد.

مسئولیت وزارتی

مسئولیت وزارتی هم به مسئولیت جمعی وزرا در قبال سیاست دولت و هم مسئولیت انفرادی وزرا در قبال کار وزارتخانه‌هایشان اطلاق می‌گردد.

دکترین مسئولیت جمعی به معنی آن است که کابینه حتی زمانی که وزرای کابینه همگی بر موضوعی توافق ندارند، به اتفاق عمل می‌کند. خط‌مشی وزرای دارای وزارتخانه باید با خط‌مشی کلی دولت سازگار باشد. زمانی که خط‌مشی دولت درباره موضوعی مشخص شد، از هر وزیر انتظار می‌رود که یا از آن خط‌مشی حمایت کند و یا استعفا دهد. در مناسبت‌های نادر، به وزرا اجازه رأی در پارلمان در مورد خط‌مشی‌های دولت، که به مسائل مهم و اصولی مربوط است، داده شده است.

مسئولیت انفرادی یک وزیر در قبال کار وزارتخانه‌اش به این معنی است که در مقام ریاست سیاسی آن وزارتخانه، وی در مقابل کلیه اعمال پاسخگو می‌باشد و باید پی‌آمدهای هرگونه نقص در مدیریت، هر بی‌عدالتی به فرد یا هر جنبه از خط‌مشی که در پارلمان مورد انتقاد قرار گیرد، ولو آنکه شخصاً مسئول آن نبوده باشد، را تحمل کند. از آنجا که بیشتر وزرا اعضای مجلس عوام هستند، باید شخصاً به سؤالات و انتقادات علیه خود پاسخ گویند. وزرای مسئول وزارتخانه که از مجلس اعیان به وزارت منصوب شده‌اند، در مجلس عوام نماینده دارند. معمولاً یکی از وزرای غیر ارشد به نمایندگی از جانب این وزیران در مجلس عوام حضور دارد.

هر تصمیم متخذه از جانب وزیر، برای کل دولت الزام‌آور است.

مسئولیت وزرا در قبال وزارتخانه‌هایشان، یکی از راه‌های مؤثر زیر نظر نگه داشتن دولت توسط مردم است؛ زیرا اطلاعات مربوط به هر اقدام وزیر که به پارلمان گزارش می‌شود، موجب جلوگیری از تصمیمات خودسرانه و نابه‌جا می‌گردد.

وزرا در زمان به عهده گرفتن مسئولیت مشاغل خود، باید از هرگونه پست مدیریت در شرکت‌های خصوصی و دولتی استعفا دهند و امور را به نحوی ترتیب دهند که هیچ تضادی میان وظایف عمومی و منافع خصوصی آنها نباشد.

وزارتخانه‌های دولتی

وزارتخانه‌های دولتی ابزارهای اصلی تأثیرگذاری بر خط‌مشی دولت و رایزنی وزرا

به شمار می‌روند. امکان دارد که وزارتخانه‌ها کارشان را از طریق مقامات محلی، هیئتهای قانونی و سازمانهای تحت نظارت دولت که تا درجات مختلف تحت نظارت دولت قرار دارند، اعمال کنند.

کاربرخی از وزارتخانه‌ها (برای مثال، وزارت دفاع) تمام انگلستان را دربر می‌گیرد. بعضی از وزارتخانه‌ها (نظیر وزارت کار) انگلستان، ویلز و اسکاتلند را دربر می‌گیرند. ایرلند شمالی تحت پوشش این وزارتخانه‌ها نیست و بعضی از وزارتخانه‌ها، مانند وزارت محیط زیست، صرفاً با امور مربوط به انگلستان سروکار دارند. وزارتخانه‌های جداگانه‌ای نیز برای اسکاتلند، ایرلند شمالی و ویلز وجود دارند.

برخی از وزارتخانه‌ها، نظیر وزارت بازرگانی، دارای سازمانهایی در سطح استان هستند و برخی که مستقیماً با مردم سروکار دارند (برای مثال وزارت کار) دارای ادارات محلی نیز می‌باشند.

گرچه ریاست وزارتخانه‌ها معمولاً با وزرایی باشد، اما برخی از وزارتخانه‌ها که در قبال خط مشی سیاسی مورد سؤال واقع نمی‌شوند، ریاستشان بایک مقام دائم می‌باشد و یک وزیر که وظایف دیگری به عهده‌اش محول است، در قبال آن وزارتخانه در مقابل پارلمان مسئول است. برای مثال، وزیر مسئول وزارت خدمات کشوری مسئولیت اداره مرکزی اطلاعات، اداره تحریر اعلیحضرت و اداره آمارگیری دولتی را به عهده دارد. وزیر خزانه‌داری، مسئول گمرکات، درآمد داخله، اداره سپرده‌های ملی و تعدادی دیگر از ادارات کوچک شامل اداره اسناد خزانه‌داری، ضربخانه سلطنتی و اداره قروض ملی می‌باشد. بودجه وزارتخانه‌ها مستقیماً از اعتبارات اختصاص یافته پارلمان در نظر گرفته می‌شود و کارمندان آن را خدمات کشوری تأمین می‌کند.

ادارات عمومی غیروزارتی

تعدادی از سازمانها هستند که نقشی در کار دولت دارند، ولی نه دولتی هستند و نه بخشی از وزارتخانه محسوب می‌گردند. این ادارات که اصطلاحاً به آن «Quangos» (به معنی سازمانهای غیردولتی شبه خودمختار) اطلاق می‌گردد، به سه دسته تقسیم می‌شوند: سازمانهای اجرایی، سازمانهای مشورتی و دیوانها. سازمانهای اجرایی معمولاً خودشان کارمند استخدام می‌کنند؛ اما هزینه هایشان توسط وزارتخانه‌های مربوطه پرداخت می‌گردد.

در نتیجه تجدید نظری که در سال ۱۹۷۹ توسط دولت در مورد سازمانهای عمومی غیردولتی صورت گرفت، تعداد ۴۳۶ سازمان منحل شد.

سازمانهای مشورتی

بسیاری از ادارات دولتی توسط شوراها و کمیسیونهای مشورتی یاری می‌شوند؛ این شوراها و کمیسیونها به انجام تحقیقات و گردآوری اطلاعات می‌پردازند و عمدتاً اطلاعات و آگاهیهای لازم را بیش از اتخاذ تصمیم یا اقدام اجرایی، به وزرا می‌دهند. در بعضی از موارد، وزیر باید با کمیسیون دائمی مشورت کند؛ اما معمولاً به اختیار وزیر مربوطه و بر حسب احتیاج، کمیسیونهای مشورتی نیز تشکیل می‌گردد.

علاوه بر این سازمانهای مشورتی، کمیسیونهایی را هم دولت جهت بررسی موضوعات خاصی ایجاد می‌کند. برای برخی تحقیقات بسیار مهم، کمیسیون سلطنتی که اعضای آن به دلیل تجربه گسترده و دانش وسیع انتخاب می‌شوند، تشکیل می‌گردد. کمیسیون سلطنتی مسائل ادارات دولتی، سازمانهای ذینفع و افراد را بررسی کرده و توصیه‌هایی ارائه می‌دهد. دولت ممکن است این توصیه‌ها را به طور کل یا بخشی از آن را مورد قبول قرار دهد؛ یا ممکن است اقدامی اتخاذ نکند و یا اقدام را به تأخیر بیندازد. کمیسیونهای ادارات نیز ممکن است به انجام تحقیقات و بررسی بپردازند.

توزیع وظایف

رئوس وظایف اصلی ادارات دولتی در ذیل آمده است. وزارتخانه‌ها بر حسب حروف الفبا، به استثنای وزارت خدمات کشوری و خزانه داری و وزارتخانه‌های مربوط به اسکاتلند و ایرلند شمالی (که در آخر بخش آمده‌اند)، ذکر شده‌اند.

کار بسیاری از وزارتخانه‌های زیر، انگلستان را به طور کلی تحت پوشش قرار می‌دهد. در مواردی که این طور نیست، از این اختصارات استفاده شده (GB) برای انگلستان و ویلز و اسکاتلند، (E,W,NI) برای آن دسته که انگلستان و ویلز و ایرلند شمالی را تحت پوشش قرار می‌دهند، (E,W) برای آن دسته که انگلستان و ویلز را تحت پوشش قرار می‌دهند و (E) برای آن دسته که صرفاً به انگلستان مربوط می‌شوند.

وزارت خدمات کشوری: اداره خدمات کشوری، از جمله اداره پرسنل، مشورت در انتصابات عمومی که توسط وزیران انجام می‌گیرد، کارایی عمومی، پرداخت دستمزدها و وضع خدمات (GB).

خزانه‌داری: استراتژی گسترده اقتصادی، با مسئولیتهای ویژه در امور مالی عمومی و هزینه‌ها.

وزارت کشاورزی، شیلات و تغذیه: سیاستهای کشاورزی، جنگلداری، باغبانی، ماهیگیری (E) و مسائل مواد غذایی در انگلستان.

هیئت مالیاتها و عوارض: تحصیل و حسابداری درآمدهای مالیاتی و عوارض، شامل مالیات ارزش افزوده، نظارت بر واردات و صادرات و جمع‌آوری آمارهای تجاری کشورهای ماورای بحار.

وزارت دفاع: سیاست دفاعی و نظارت و اداره خدمات نیروهای مسلح.

وزارت آموزش و علوم: توسعه عمومی آموزش (E)، هنرها (GB)، کتابخانه‌ها (E-W) و موزه‌ها (E-S-W)، روابط دولت با دانشگاه‌ها (GB)، پرورش علوم کشوری در بریتانیا و جهان.

وزارت کار: خط‌مشی‌های نیروهای انسانی، وضع قوانین کار، پرداخت منافع بیکاری از طریق ادارات محلی، صدور پروانه کار برای کارگران خارجی، خدمات مشورتی روابط نژادی، استخدام (E)، سیاست خدمات حرفه‌ای (E)، رابطه با سازمان بین‌المللی کار و جامعه اروپا.

وزارت انرژی: خط‌مشی‌های مربوط به انواع انرژی، شامل حفظ انرژی، گسترش خدمات جدید، ارتباط دولت با صنایع انرژی ملی شده، مرکز انرژی اتمی و شرکت ملی نفت انگلستان.

وزارت محیط زیست: امور مربوط به شهرها، ادارات دولتی محلی، امور منطقه‌ای، تأمین مالی و برنامه‌ریزی مسکن، صنایع ساختمانی، برنامه‌ریزی، نظارت بر ساختمان و زمین، ورزش و ترییت بدنی و تفریحات، نظارت بر آلودگی، آب و فاضلاب، منابع آب معدنی، امور روستاها، اداره خدمات مالکیت و حفظ محیط زیست (E).

وزارت تضمین اعتبارات صادرات: مقررات بیمه برای صادرکنندگان در مقابل ریسک عدم پرداخت قیمت کالا و خدمات و دسترسی صادرکنندگان به بانکها.

وزارت خارجه و مشترک المنافع: انجام روابط خارجی بریتانیا.

وزارت بهداشت و تأمین اجتماعی: خدمات بهداشتی ملی، خدمات اجتماعی فردی که به وسیله مراجع محلی تأمین می‌گردد، و جنبه‌های مشخصی از بهداشت عمومی، شامل بهداشت (E-W)، و نظام تأمین اجتماعی (GB).

وزارت کشور: اداره قانون و نظم، از جمله عدالت جنایی، خدمات انتظامی و زندانها مسئولیت امور مهاجرت و تابعیت، روابط اجتماعی، روابط نژادی، سیاست تبعیض جنسی، وضع قوانین مربوط به سلاحهای گرم و داروهای خطرناک، بازی و بخت آزمایی، صدور جواز به تئاترها و سینماها و فروش مشروبات الکلی و تصویب نظامنامه‌ها (E-W).

وزارت صنایع: خط‌مشی صنعتی، کمکهای مالی به صنایع، غیر از آنها که از طریق مالیات است، و سرپرستی صنایع تولیدی دولتی و خصوصی.

اداره مرکزی اطلاعات (وزارت اطلاعات): تهیه مواد تبلیغاتی و انتشارات و تهیه خدمات اطلاعات مورد نیاز ادارات دولتی.

هیئت درآمد داخله وزارت کارمندان حقوقی: اداره و اجرای قوانین مالیاتی. تدارک رایزنی به دولت در موارد حقوقی انگلستان و نمایندگی از جانب پادشاه در موضوعات داخلی و بین‌المللی، هم در موارد مدنی و هم جنایی، از طریق حقوقدانهای سلطنتی انگلستان و ویلز و دادستان کل (E-W-NI).

اداره رئیس دیوان عالی کشور: اداره دادگاه‌ها و قوانین (وزارت کشور مسئولیت مهمی در قوانین جنایی دارد). رئیس دیوان عالی مسئول انتصابات بسیاری از مراجع باز پرس و قضایی خارج از اسکاتلند می‌باشد (E-W-NI).

اداره نقشه برداری: انجام کار نقشه برداری بریتانیا، شامل زمین سنجی و مساحی و کارهای عملی وابسته و نقشه برداری و نقشه نگاری (GB).

مدیریت توسعه کشورهای ماورای بحار: اداره کمکهای مالی و همکاری فنی، در کشورهای در حال توسعه.

اداره حقوق پارلمانی: تهیه پیش نویس لوایح دولتی (به استثنای آن لوایحی که انحصاراً به اسکاتلند مربوط است)، مشورت با وزارتخانه‌ها در مراحل پارلمانی (E-W-NI).

وزارت پرداخت عمومی: ایجاد خدمات بانکی برای وزارتخانه‌های دولتی و پرداخت خدمات عمومی و بازنشستگی به غیر از هیئت درآمد داخلی و گمرکات و عوارض.

اداره جمعیت و آمار: مدیریت قوانین ازدواج و ثبت موالید در سطح محلی، ازدواجها، مرگها، تخمین جمعیت، جمع آوری آمار مربوط به بهداشت، آمارگیری (E-W) و انجام امور آماری برای وزارتخانه‌های دیگر (GB).

وزارت ناظر هزینه کل، ناظر خزانه داری: تدارک خدمات حقوقی برای بسیاری از وزارتخانه‌ها، وظایف آن عبارت است از رایزنی پارلمانی در مورد لوایح و تهیه پیش نویسهای تابع قانونگذاری: تدارک خدمات مربوط به دعاوی قضایی و انتقالات و رایزنی در مورد تفسیر و کاربرد قوانین (E-W).

دفتر تحریریه اعلیحضرت: نشر اسناد دولتی و پارلمانی، تهیه و خرید وسایل دفتری.

وزارت بازرگانی: سیاست بازرگانی و روابط با کشورهای دیگر، امور مربوط به مصرف کننده، سیاست رقابت، وضع قوانین شرکتها، بیمه، ثبت اختراع، علامت تجاری و موضوعات مربوط به حقوق طبع و نشریه هواپیمایی کشوری، سیاست کشتیرانی، امور دریایی، سیاستهای مربوط به جهانگردی، صنایع مسافرتی و هتلها، روزنامه‌ها، چاپ، انتشارات و صنایع فیلم و امور خدمات توزیع.

وزارت حمل و نقل: خط‌مشی‌های صنایع اصلی حمل و نقل، مسئولیت برنامه‌ریزی و تعمیرات جاده‌ها و شاهراه‌ها، حمل و نقل محلی، ایمنی راه‌ها و وسایط حمل و نقل، و صدور گواهی‌نامه برای رانندگان وسایط نقلیه (E).

دفتر ویلز: بسیاری از جنبه‌های مربوط به ویلز شامل بهداشت و خدمات اجتماعی، مسکن، ادارات محلی، آموزش و پرورش به استثنای دانشگاه‌ها، برنامه‌ریزی شهری و روستایی، ایجاد شهرهای جدید، آب و فاضلاب، جاده‌ها، کشاورزی، جنگلداری، جهانگردی، پارکهای ملی، بناهای تاریخی، خدمات حرفه‌ای و کار ویلز و کمیسیون خدمات نیروی انسانی، برخی مسئولیت‌های مربوط به کتابخانه ملی و موزه ملی، هیئت جهانگردی ویلز، شورای ورزش ویلز، مسئولیت مشترک در اداره کمک‌های مالی شهری به مناطق محروم، کمک مالی به صنایع و مسئولیت کلی توسعه اقتصادی (فقط ویلز).

اسکاتلند: اسکاتلند دارای نظام قانونی مخصوص به خود و خودمختاری اداری است، وزیر مشاور در امور اسکاتلند، ویک وزیر کابینه، مسئولیت ایجاد ضابطه در انجام سیاست مربوط به کشاورزی، شیلات، آموزش و پرورش، قوانین و نظم، ادارات دولتی محلی و خدمات محیط زیست، خدمات اجتماعی، بهداشت، مسکن، جاده‌ها و بعضی از امور مربوط به کشتیرانی و خدمات حمل و نقل می‌باشند.

وزیر مشاور در امور اسکاتلند همچنین نقش مؤثری در برنامه‌ریزی و توسعه اقتصادی اسکاتلند به عهده دارد. وظایف مهم مربوط به توسعه صنعتی، با مسئولیت کمک مالی به صنایع، اداره توسعه اسکاتلند، هیئت توسعه سرزمین و کار کمیسیون خدمات نیروی انسانی بر عهده این وزیر می‌باشد. وزیر مشاور همچنین مشارکت کامل در تصمیم‌گیری سیاست مربوط به انرژی، بویژه در ارتباط با صنایع ذخایر برق، در اسکاتلند دارد.

وزیر مشاور در امور اسکاتلند مسئول خدمات حقوقی در اسکاتلند می‌باشد و سایر وظایف مهم توسط دو کارمند حقوقی اسکاتلندی: وکیل اعظم و مشاور حقوقی اسکاتلند انجام می‌گیرد. در بسیاری از امور داخلی خصوصیات بارز اسکاتلند و اوضاع خاص و احتیاجات سرزمین مردم آن یا در قوانین جداگانه‌ای که خاص اسکاتلند است منعکس است و یا در بندهای خاصی در قوانین مربوط به انگلستان گنجانیده شده است.

وزیر مشاور در امور اسکاتلند همچنین مسئول منافع دولت در بسیاری از وظایف دیگر می‌باشد، از خدمات آتش‌نشانی گرفته تا ورزش و جهانگردی. وظایف اداری دولت

انگلستان که از این مسئولیتها ناسی می‌شود، به طور عمده توسط پنج اداره اسکاتلندی انجام می‌گیرد که در ادینبورگ واقع هستند (گرچه بعضی از کارکنان آن در سراسر اسکاتلند پراکنده می‌باشند و بعضی در دفاتر لندن هستند)؛ این ادارات در مجموع به اداره اسکاتلند معروفند. گروه مدیریت دفاتر اسکاتلند، تحت ریاست معاون وزیر مشاور، با عضویت رؤسای ادارات به وزیر بویژه در امور مربوط به اختصاص منابع و برنامه ریزی آتی که مربوط به حداقل یکی از ادارات می‌باشد، نظر مشورتی می‌دهند.

ادارات دولتی انگلستان که مسئولیتهای مربوط به اسکاتلند را به عهده دارند، دفاتری در اسکاتلند دارند که از نزدیک با ادارات اسکاتلندی همکاری می‌کنند. رؤس وظایف اصلی وزارتخانه‌های اسکاتلند به شرح زیر می‌باشد:

اداره کشاورزی و شیلات اسکاتلند: گسترش کشاورزی، جنگلداری و صنایع شیلات.

اداره توسعه اسکاتلند: برنامه‌ریزی شهری و روستایی، مسکن، راه‌سازی، منابع آب و فاضلاب، کنترل آلودگی، سیاست عمومی در مورد سازمانهای دولتی محلی، آثار باستانی و بعضی از وظایف مربوط به حمل و نقل.

اداره برنامه‌ریزی اقتصادی: موضوعات توسعه صنعتی و اقتصادی منطقه‌ای و انرژی.

اداره آموزش و پرورش اسکاتلند: آموزش و پرورش (به استثنای دانشگاه‌ها)، جوایز دانش‌آموزان، کتابخانه‌ها، موزه‌ها و گالریها، ورزش و تفریحات سالم، هنر و خدمات اجتماعی.

اداره کشور و بهداشت اسکاتلند: نظارت بر اجرای قوانین و نظم (شامل خدمات انتظامی، عدالت جنایی، کمک حقوقی و مؤسسات کیفری)، خدمات بهداشت ملی، آتش‌نشانی، خدمات دفاع و دفاع غیرنظامی داخلی.

خدمات مرکزی: خدمات مربوط به پنج اداره اسکاتلند که دفتر ناظر وزیر مشاور، دفتر اطلاعات اسکاتلند و قسمتهای مالی می‌باشد.

دفتر سلطنتی: تهیه مشورتهای حقوقی به دولت در مورد مسائلی که به اسکاتلند مربوط است. همین طور نمایندگی پادشاه در اقدامات قانونی در اسکاتلند از طریق کارمندان حقوقی سلطنتی در امور اسکاتلند (وکیل مدافع کل و ناظر عمومی اسکاتلند)، نظارت بر کلیه تعقیبهای قانونی در اسکاتلند.

مدیریت دادگاههای اسکاتلند: سازمان، اداره، استخدام کارکنان دادگاهها و دفاتر دادگاه، حوزههای قضایی و آیین دادرسی دادگاههای مدنی، اجرای تصمیمات قضات و برنامه‌ریزی کمیسیون قضایی اسکاتلند.

سایر شعبات اداری اسکاتلند: اداره ثبت مرکزی اسکاتلند، مرجع اسناد اسکاتلند، اداره ثبت اسکاتلند.

ایرلند شمالی: مسئولیت ایرلند شمالی با اداره وزیر مشاور برای اسکاتلند است. یک وزیر کابینه دارای مسئولیت، در مقابل پارلمان در قبال ایرلند شمالی پاسخگو می‌باشد. از طریق این دفتر، وزیر مشاور در قبال تحولات مربوطه به قانون اساسی، قانون و نظم و امنیت و موضوعات مربوط به انتخابات مسئولیت دارد.

ادارات ایرلند شمالی تحت هدایت و نظارت وزیر مشاور قرار دارند. وظایف اصلی این ادارات به شرح ذیل می‌باشد. (پیشنهاداتی در مورد تجدید سازمان اداره از سال ۱۹۸۲ داده شده است).

اداره کشاورزی: گسترش کشاورزی، جنگلداری و صنایع شیلات.

اداره خدمات کشوری: اداره و نظارت بر بخش خدمات کشوری ایرلند شمالی.

اداره بازرگانی: توسعه صنعت و بازرگانی و مدیریت طرحهای کمک به صنایع.

اداره آموزش و پرورش: سیاست مرکزی، هماهنگی، وضع قوانین و نظارت مالی در امور آموزش و کتابخانه‌ها، تفریحات سالم، فرهنگ و سرگرمی.

اداره محیط زیست: جاده سازی و تعمیرات آن، منابع آب و فاضلاب، برنامه ریزی بهداشت عمومی، حمل و نقل عمومی، مدیریت رفت و آمد جاده ها، مالیات اتومبیلها، بناهای تاریخی، نظارت خاص بر مسکن و ادارات دولتی محلی.

اداره دارایی: نظارت بر هزینه های عمومی، ارتباط با خزانه داری انگلستان و دفتر ایرلند شمالی در امور مالی، برنامه ریزی اقتصادی و اجتماعی، تحقیقات سیاستهای نرخ گذاری، آمار مربوط به ساز و برگ، ثبت مولید، ازدواجها و درگذشتگان، ثبت اسناد، و ثبت سند مالکیت زمین.

اداره بهداشت و خدمات اجتماعی: بهداشت و خدمات اجتماعی خصوصی و تأمین اجتماعی.

اداره خدمات نیروی انسانی: مدیریت بر خدمات اشتغال و طرحهای آموزش کارگری.

پروشکاه علوم انسانی ومطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی